

[Ministeren for Landbrug og Fiskeri.]

Overlandvæsenkommissionen ogsaa kan antage Sekretærhjælp.

I Afsnit II, Landvæsenretternes Nedsættelse, foreslaas det i § 18, at Ministeriet for Landbrug og Fiskeri skal indkaldes i en Række Sager, der vedrører Foranstaltninger vedrørende Vandløb, idet Erfaringen har godtgjort, at der ofte foreligger Fiskeriinteresser i en Sag, uden at den paagældende Vandløbsret er i Stand til eller føler sig foranlediget til ogsaa at tage disse Interesser i Betragtning gennem Tilkaldelse af en fiskerisagkyndig.

Endvidere foreslaas den nye Bestemmelse, at Forvaltningsmyndighederne kan indtræde i Sager, der har væsentlig Interesse for Forvaltningen.

I Afsnit III er Retsplejelovens Regler om Dommeres Habilitet i tillempet Form foreslaaet overført paa Landvæsenretternes Medlemmer og paa Retternes sagkyndige Medlemmer.

Bestemmelserne i Afsnit IV om Landvæsenretternes Møder fastslaar i det store og hele, hvad der har været praktiseret under den nugældende Lovgivning.

I Afsnit V om Tilvejebringelse af Oplysninger er Bestemmelsen i § 29, Stk. 2, om, at Vidneførsel til Brug for en Landvæsenkommission eller en Overlandvæsenkommission kan foregaa for Kommissionen selv, ny. Efter den nugældende Ret skal den foregaa for de ordinære Retter.

I § 31, Stk. 1, er Retternes Adgang til Benyttelse af sagkyndig Bistand udvidet til ogsaa at gælde Landvæsenævnerne.

I Afsnit VI, der angaar Kendelse, skal jeg fremhæve den nye Bestemmelse i § 35, Stk. 3, om foreløbige Kendelser, hvortil der i Praksis har vist sig at være en stærk Trang.

I Afsnit VII om Anke foreslaas det i § 38 som noget nyt, at Anke foruden af Parterne kan iværksættes af de offentlige Myndigheder, hvis Forretningsomraade den afsagte Kendelse berører. Denne Bestemmelse motiveres med, at der paa Grund af mange Sagers store almene Betydning bør være Adgang for det offentlige til at foranledige en Sag undergivet en fornyet Prøvelse ved en højere Instans.

Efter den gældende Ret kan der kun gives Oprejningsbevilling til Paaanke af Landvæsenkommissionskendelser. Der foreslaas nu i § 40 Adgang til at meddele Oprejningsbevilling for alle paaankelige Landvæsenretskendelser, men i Modsætning til nu foreslaas det, at Bevilling kun bør gives, hvor særlige Omstændigheder

taler derfor. Gebyr for Oprejningsbevilling foreslaas afskaffet.

Efter Loven af 1858, § 21, kan Overlandvæsenkommissionskendelser indankes for Højesteret til Prøvelse af Kompetence-spørgsmaalet. I Lovforslagets § 43 foreslaas denne Adgang til Prøvelse ved Domstolene udvidet til ogsaa at gælde Kendelser, der er afsagt af Landvæsenkommissionerne som Ankeinstans. Endvidere foreslaas den Ændring, at den omhandlede Prøvelse skal ske ved Landsretten, hvis Afgørelse saa kan paakæres til Højesteret.

Ifølge Forslagets § 46 er Retsmedlemmernes Dagpenge ikke som i de nugældende Love fikseret til et bestemt Beløb, men skal fastsættes af Landbrugsministeren for et Tidsrum af 4 Aar ad Gangen. Endvidere har man anset det for rimeligt, at der ydes Retternes Formænd en Godtgørelse for deres Kontorholdsudgifter.

Efter den gældende Lov tilkommer der det tekniske Medlem af Overlandvæsenkommissionerne Diæter og Rejseomkostninger, der bestemmes af Ministeriet og udredes af Statskassen. Efter Lovforslaget fastsættes der af Landvæsenretterne et Honorar til de sagkyndige Medlemmer af Overlandvæsenkommissionerne og de af Retterne tilkaldte sagkyndige, hvilket Honorar henregnes til Sagsomkostningerne. Man har fundet det rimeligt, at denne Udgift, der er saa nøje forbundet med Gennemførelsen af den enkelte Sag, udredes paa samme Maade som de øvrige Omkostninger ved Sagens Gennemførelse og betales af dem, der er interesserede heri.

Til Retternes Formænd ydes der ikke efter de gældende Bestemmelser Honorar. Efter Lovforslagets § 46 kan der tillægges Formændene og disses Sekretærer et Honorar, der udredes af det offentlige.

Bestemmelsen om Fritagelse for at betale Omkostninger i Tilfælde af Trang og Værdighed gælder nu kun Omkostningerne til Landvæsen- og Overlandvæsenkommissionernes Medlemmer. Fritagelsen udvides efter Forslagets § 48 til at gælde ogsaa andre Omkostninger end Vederlaget til de nævnte Medlemmer og udvides endvidere til at gælde i Sager, der behandles af Landvæsenævnerne.

Jeg skal, idet jeg beklager, at det har været nødvendigt at komme med en saa lang Frømsættelsestale, anbefale Lovforslagene til det høje Landstings velvillige, og jeg tilføjer: grundige Behandling. Det er jo ikke saadan, at denne Sag i og for sig kan siges at have noget Hastværk; men det er,